

Moderniserad avskrift (något förkortad)

30 oktober

Erich Hanssons i Nääs hustru, Elisabetta 24 år, inkallades till rätten. Eftersom hon inte kunde övertalas att erkänna brottet kallades följande vittnen, nämligen:

Pojken Jon Andersson i Nordanåker, 14 år, som berättar att hustrun Elisabetta, sin matmoder [frun i huset], fört med sig honom till Blåkulla varje natt under denna sommar med hjälp av folk och boskap [som de alltså färdats/ridit på]. Som ersättning hade han fått 1 riksdaler, 1 silversked och 1 guldsked av henne. Han hade också fått mat av henne. Han har där läst ur 3 ½ bok med förbannelser över Jesus, Timmermannens son, minne och sinne, far och mor och allt som finns under himlen, med undantag för skatan och humlan. Där har han sett henne väva och steka korvarna, legat hos Satan under bordet och bedriva otukt med honom, där har hon också ätit, druckit och dansat. Varje natt tar hon med sig korn från sin granne till Blåkulla och bränner upp det. Hon tar med sig sitt eget spädbarn i knäet och sex andra barn baktill på färdmedlet.

Sahra Persdotter i Nääs, 9 år, intygar att hustrun Elisabetta varje natt från midsommar har fört med sig henne till Blåkulla med hjälp av folk och boskap. Som ersättning hade hon fått 3 riksdaler och mat att äta. Hon har där läst ur 2 böcker fulla med förbannelser som hon uppräknar. Hustrun Elisabetta väver, steker korv, fläsk och kött. Elisabetta tar med sig korn och bränner det. Därefter dansar hon och går under bordet till Satan och bedriver otukt med honom. Stått på knä framför honom och sagt, Jesus i himmelen hjälp mig så att jag inte erkänner. Under natten som var gav Satan Elisabetta ett rött och ett grått band omkring halsen som ett medel att förbli stark. Hon lovade då att aldrig erkänna så länge hon lever.

[...]

Pojken Olle i Nääs, 6 år, berättar att hustrun Elisabetta, varje natt fört med sig honom till Blåkulla med hjälp av folk och boskap. Han har fått ett guldstycke av henne och mat att äta. Läst i 2 böcker med förbannelser. Hon steker där fläsket och korven och väver. Hon tar med sig korn och bränner upp det. Jon i Nordanåker intygar också att hustrun Elisabetta även tagit med sig Olof Erssons barn i Nääs, Annika och Nilss, som är små och inte närvarande.

Alla synderskorna som har bekänt, hustrun Karin i Åhrstadh, Anna och Kerstin i Lästadh, hustrun Elisabettas systrar, hustrun Bryta i Hammar, hustrun Anna i Åhlestadh och hustrun Segridh i Nääs, bekänner alla enhälligt att denna hustru Elisabetta redan från barndomen tjänat Satan och med honom bedrivit otukt och dyrkat honom som sin gud.

Till slut, berättar några gossar att en ängel har visat sig för Tinget. Då brister Elisabetta ut i gråt och erkänner att barnen som vittnat har berättat sanning. Hon har dyrkat Satan som sin gud och bedrivit otukt med honom. I hans tjänst har hon vävt och stekt korvar i Blåkulla. Hon beskyller sin mor för att i barndomen ha fört henne till Blåkulla. Hon har hos Satan läst ur 7 böcker med förbannelser över Gud, hans ord och alla som på jorden bo och så vidare. Hon har varit gift med Satan och fått två barn med honom som hennes mor hackat sönder och kastat i en kittel. Barnen har kokats ner till smörjelse [en salva kunde göras av bland annat kokat barnfett ströks på det man skulle använda som fordon för att ta sig till Blåkulla,

kreatur, käppar eller liknande] och sedan förvarats i ett horn som hennes mor gav henne för 9 år sedan. Sedan dess har Elisabetta använt det själv och förvarat det i kläderna på vänster sida under bröstet. Elisabettas mor har sedan tagit hornet. Elisabetta lovar att stå fast vid sin bekännelse och tjäna den rätta guden. Han ger henne sin milda nåd och välsignelse.

31 oktober

Erich Hanssons i Nääs hustru, Elisabetta, står fast vid sin bekännelse som hon gjorde igår.